

Kde bolo, tam bolo, žil jeden nápaditý matematik. O kúsok ďalej, sa siedmimi horami a siedmimi dolami žila jedna nadchnutá učiteľka. A títo dvaja poznali kopu veselých detí.

Nuž, čo sa dá s takou kopou veselých detí robiť? Čertoviny, vymýšľaniny, vystrájaniny, nezbednosťky a čo ja viem, čo ešte. Ale občas sa dá s nimi robiť aj niečo naozajsky naozajstne seriózne. Napríklad lietanie. Keď začne kopa detí lietať hore - dole, svet sa prevráti hore nohami, čo znamená, že je dolu hlavou. A v takomto svete, do školy chodia rodičia. A učia sa od kopy veselých detí. A všetkých to náramne baví.

Takýto prevrat sveta je možný kdekoľvek a kedykoľvek. Zachované dobové dokumenty dokazujú, že naposledy sa tento jav uskutočnil posledný októbrový víkend na Záhorí.

25. októbra o 15:30 sa pred telocvičňou našej školy stretli nápaditý matematik, nadchnutá učiteľka, kopa veselých detí a prevratní rodičia a ešte prevratnejší starí rodičia. Začali sa učiť lietanie. Nie len tak hocijaké, ale na drakovi. Draka treba najskôr stvoriť, potom skrotiť a nakoniec sa s ním dá aj skamarátiť. Nevie, nakoľko sa vyznáte v kryptozoológii, ale drakov je mnoho. V Rohožníku boli stvorení draci snežní, lesní, vodní, ohniví či hviezdni alebo aj draci rôznoškrvniť. (S)tvorenie draka je náročný proces, preto si nejaké veselé dieťa občas zavolalo na pomoc rodičov a zrazu bolo v telocvični niekoľko tvorivých rodinných tímov. Deti chceli samozrejme udržať tento prevratný svet, čo najdlhšie horenohamidoluhlavou a tak usilovne lietal hore – dole po telocvični. Vo večerných hodinách boli draci boli stvorení. Ďalší deň nás čakalo náročné krotenie drakov.

Výcvik a krotenie drakov sa konalo v Rozbehoch pri Cerovej, kde fúka vietor 360 dní do roka a preto sú tam na lietanie tie najideálnejšie podmienky (aspoň sme si to na začiatku mysleli my aj organizátori Majstrovstiev sveta v púšťaní šarkanov). Draka treba naučiť vzlietnuť, lietať podľa povelov a pristáť. Niektorým (drakovdom aj drakom) sa darilo perfektne. Draci lietal ako mali, poslúchali svojich drakovodov, odhodlane sa držali vo vzduchu aj hodinu, vedeli ladne pristáť. No iní sa trápili s útočnými drakmi, ktorí sa hneď, len čo vzlietli, pustili do boja. Museli sme zasiahnuť, ošetriť drakom rany lepiacou páskou, či dokonca sa vykonala jedna transplantácia drevenej kostry. Mali sme tam aj drakov pochábov, čo sa zaplietli s trnám a bolo potrebné ich vysekať z „trablov“, jednému sa žiaľ stalo vystrájanie osudné a skončil na elektrickom vedení (ktohovie, či tam visí doteraz). Veru, krotenie drakov nie je ľahká záležitosť. Veselé deti nezažili len veselé chvíle, siahli aj po rytierskych vlastnostiach ako je trpezlivosť, spolupráca, sebaovládanie. Nevzdávali sa, cvičili vzlietnutie znovu a znovu a ak drak – pochábeľ či roztopašník nemohol lietať, ochotne pomáhali iným.

Nakoniec si kopa veselých detí odniesla z majstrovstiev dve spoločenské hry, veď boli druhá najväčšia skupina z 201 registrovaných účastníkov. O rok prídu zas, zocelení, pripravení, a zabojujú o cenu Svetového majstra v púšťaní šarkanov.

PS: Keďže svet hore nohami – dolu hlavou sa nedáva na poriadok len tak ľahko, v krotení sa pokračovalo aj v nedeľu na lúke v Rohožníku (kde fúka asi 364 dní do roka – treba odkázať organizátorom šarkaniád a drakiád). A cez prázdniny sa možno niektoré z veselých detí so svojím drakom aj skamarátilo.
`{phocagallery
view=categories|imagecategories=1|imagecategoriesize=0|hidecategories=42,40,39,38,36,34,`

37,35,33,32,31,29,8,30,6,27,9,10,11,12,13,14,16,17,19,21,22,23,24,25,26,28,4,3,5,7,43}